Voor en door deelnemers en betrokkenen van Stichting Hoeve Klein Mariëndaal, om te lezen of uit voor te lezen.

Hoefijzer

Hoeve Klein Mariëndaal

Winter 2023: 'Veilig'

Wow, wat een moeilijk onderwerp...!

Veilige kleding; wel zo belangrijk

Ook als je anders bent!

VEILIGHEID

GELUKKIG
HEB IK ALTIJD
MIJN ONTWAPENENDE
GLIMLACH BIJ ME

Loesje

Voorzijde:
De dagopening bij werkgebied Dier

In een fijne sfeer worden de taken verdeeld en kunnen persoonlijke verhalen verteld worden.

Hoeve Klein Mariëndaal

Verder in dit nummer:

4 Wow, wat een moeilijk onderwerp...!

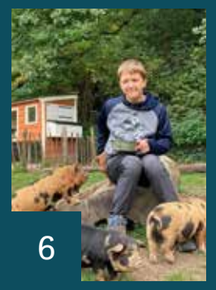
6 Een veilige en geborgen plek voor mens en dier

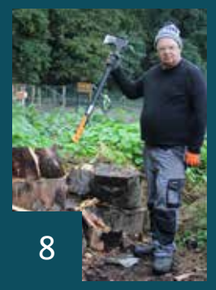
8 Veilige kleding; wel zo belangrijk

12 Actieve rust

14 Groen licht voor onze verbouwing

Voorwoord

Twee keer per jaar denken we na over het thema voor het nieuwe Hoefijzer. Het thema van dit Hoefijzer is 'Veilig'. Het is geen makkelijk thema, maar het is wel heel belangrijk. Hoe zorgen we er samen voor dat je je veilig voelt en je veilig bént op de boerderij?

Als mensen weten dat ze veilig zijn en vertrouwen hebben in elkaar en de organisatie, durven zij zich vrij en in vrijheid te bewegen, met elkaar iets samen te doen of samen te werken. Dit vinden wij heel belangrijk op Hoeve Klein Mariëndaal.

Dit doen we bijvoorbeeld door afspraken met elkaar te maken. Zo hebben we werkafspraken, afspraken over hoe we met elkaar omgaan, maar ook afspraken over met welke apparaten je mag werken of hoe je veilig met de dieren omgaat. Twee keer per jaar doen we samen een brand-/ontruimingsoefening.
En waar je misschien niet meteen aan denkt: we hebben afspraken over privacy. Wie mag er bijvoorbeeld in jouw dossier (mee)kijken?

In dit Hoefijzer lees je over allerlei dingen die met veiligheid te maken hebben. Eigenlijk zijn we de hele dag ongemerkt bezig met veiligheid. Samen zorgen we ervoor dat we een fijne en veilige werkplek hebben en houden.

Ik hoop dat dit Hoefijzer vooral veel leesplezier oplevert, maar ook dat je een beetje beter weet wat we aan veiligheid doen en hoe jij daaraan bij kunt dragen.
Ik wens iedereen hele fijne feestdagen en een gezond én veilig 2024!

Gitte

Colofon: Inhoud en redactie: Caro Delsing, Tessel van Klaveren, Rens de Vette, Gitte Lucas, Monica van der Wal. Basisontwerp: Erik Vos - Het Lab • Vormgeving: Ton van Wessel • Printwerk: Repro Mercurius.

Jeugd *| tekst en foto's team Jeugd*

Wow, wat een moeilijk onderwerp...!

Op de skelter de berg af racen, dat zou Mats heel stoer vinden!

Bij de pubergroep hebben wij met elkaar gepraat over veiligheid. Dat is best een lastig onderwerp om over te praten. Wat betekent veiligheid voor ons? Voel je je veilig en wanneer voel je je niet veilig?

Om het met elkaar hierover te hebben, vraagt eigenlijk al om veiligheid want anders kun je niet vrijuit praten. Hieronder lees je een mooie samenvatting van ons gesprek.

Fysieke veiligheid
Dit is eigenlijk de veiligheid van je lichaam. Wat is het omgekeerde van veiligheid? Dat is natuurlijk onveiligheid. Met de skelter van de heuvel naar beneden racen, dat vinden een aantal pubers écht onveilig, maar dit mag dan ook niet van de begeleiding.
Veiligheid is ... dat je geen ongeluk krijgt (Li), ... dat ik nooit val (Mayka), ... dat ik moet luisteren want anders kunnen er wel eens onveilige situaties ontstaan (Stefan), ... dat je geen pijn krijgt (Christiaan). En Roan heeft nog een mooie aanvulling: "Als er iemand in gevaar is dan moet je iemand gaan helpen."

Mentale veiligheid
Dit is eigenlijk het gevoel van veiligheid in je hoofd. Het gesprek dat we hierover met elkaar hebben is heel waardevol. Het is de veiligheid dat je met en bij elkaar jezelf mag zijn, zonder te oordelen. En dat we vertrouwen in elkaar hebben.

Eén van de pubers zegt dat 'veilig voelen' voor hem betekent dat als je ergens mee zit, je met de begeleiding op de Hoeve daar altijd over kan praten. Tom geeft aan dat de mensen die je kent, de mensen om je heen, je een veilig gevoel geven. En Steffi vertelt dat ze zich veilig voelt op de boerderij omdat ze hier zichzelf kan zijn. En nog zo'n mooie uitspraak van Erik: "De boerderij als plek is veilig." Daar zijn wij als boerderij natuurlijk trots op!

Roan en Tom in gesprek over veiligheid.

Grapje
Tom en Roan houden wel van een grapje. Zij vinden het leuk dat je de begeleiding op de Hoeve Teun kan en mag noemen... omdat ze net zo praat als de meester van school dat doet wanneer je op je telefoon zit.

Ella: 'Veiligheid is verband op je hoofd.'

Dier | *tekst Caro | foto's Caro en Susan*

Een veilige en geborgen plek voor mens en dier

Dieren voelen mensen goed aan. Als je je bijvoorbeeld onrustig voelt, dan kunnen dieren je rustiger maken en dat is ook goed voor je zelfvertrouwen. Dat gebeurt dagelijks op Hoeve Klein Mariëndaal. De wisselwerking tussen mens en dier is prachtig. Daarvoor is het wel nodig dat je weet hoe je goed met dieren omgaat zodat de dieren zelf ook gelukkig en tevreden zijn.

Thomas met de biggetjes.

Om zich veilig en prettig te voelen, hebben dieren meer nodig dan alleen voedsel en water. Ze hebben ook behoefte aan een zo natuurlijk mogelijke leefomgeving zonder stress, met plekken om te kunnen schuilen en dingen om mee te spelen. Dat laatste noem je 'verrijking aanbieden'. Een voorbeeld hiervan is het nieuwe buitenverblijf van de cavia's. Ze hebben daar volop ruimte en schuilplekjes. Ook hangt er een net boven het verblijf van de cavia's. Dit beschermt de cavia's tegen roofvogels. Op de Hoeve is de regel: blije, rustige dieren zijn veilige dieren.

Thomas: 'De gevoelens van mensen én van dieren worden op de Hoeve als even belangrijk beschouwd.'

Een net boven de vijver voor de karpers. Dit beschermt de karpers tegen vis-etende reigers.

Geborgenheid

Op de Hoeve gebeurt de verzorging van de dieren met betrouwbaar gereedschap en goede kleding zoals veiligheidsschoenen. De deelnemers leren hoe je op een fijne en veilige manier met dieren omgaat. Bijvoorbeeld dat je dieren altijd met twee handen oppakt, ze niet laat schrikken en niet irriteert of dat je nooit achter een ezel moet gaan staan. En dat je altijd probeert om echt contact met de dieren te maken. Op de Hoeve leer je ook dat er soms besmettelijke ziektes zijn zoals de vogelgriep. Of je leert waarom de hoefsmid een paar keer per jaar langskomt voor de ezels. Zo leer je op een vertrouwde manier om te gaan met de dieren en te genieten van het gevoel van geborgenheid dat dieren je geven.

Deelnemer Thomas

Thomas, zelf zegt hij liever Tommy, is 20 jaar en komt al ruim een jaar vier keer per week naar de Hoeve. Dat doet hij helemaal zelfstandig, met de bus vanuit Arnhem-Zuid waar hij met zijn vader, moeder en twee jongere broers woont. Het gezin is internationaal en Tommy spreekt zowel vloeiend Engels als Spaans. Ook verstaat hij een beetje Frans en leert hij Nederlands, echt heel knap!

Piggysitter

Op de Hoeve zijn de afgelopen zomer biggetjes en babycavia's geboren. Daar zorgt Tommy heel goed voor. Hij noemt zichzelf grappend hun 'piggysitter' (in plaats van 'babysitter'). Moeder varken vertrouwt haar kleintjes graag aan Tommy toe zodat ze zelf een dutje kan doen. Als er bezoekers zijn, dan laat Thomas zien hoe je dieren op schoot neemt en waar ze graag geaaid worden. Cavia's: alleen op hun rug aaien. Bij biggen: niet de pootjes aaien. Tommy houdt steeds een oogje in het zeil!

Een wakend oog

Tommy vertelt: "De dieren zijn op de Hoeve heel veilig. Ze worden goed behandeld, hebben ruimte en er wordt op ze gelet". Hijzelf voelt zich ook fijn op de Hoeve: "Je kan bijvoorbeeld aangeven als je een dier spannend vindt, dan kan je kiezen voor welke dieren je wel graag zorgt. Ook kan je altijd met Lotte, Eline of Mart over dingen praten. Gevoelens van mensen doen ertoe op de Hoeve en dat geldt ook voor de gevoelens van dieren. Dat is heel belangrijk en best zeldzaam."

Ook de cavia zit veilig in z'n hokje.

Tuin | *tekst Tessel* | *foto's Susan*

Veilige kleding; wel zo belangrijk

Gerard is een van de weinige deelnemers die met de kettingzaag mag werken. Onherkenbaar, verkleed in veiligheidskleding, zaagt Gerard met de kettingzaag de boomstammen in hanteerbare stukken.

Op de Hoeve vinden wij veiligheid heel belangrijk. Je veilig voelen in hoe wij met elkaar omgaan. Maar veilige kleding hoort daar ook bij. Hoe kan je je werk op een zo veilig mogelijke manier doen?

Als je op de Hoeve Klein Mariëndaal komt werken, is het heel belangrijk dat je veiligheidsschoenen draagt. Dit moet zowel bij de tuingroep, als bij de dierengroep. Het dragen van deze schoenen is heel belangrijk, want het voorkomt verwondingen als er bijvoorbeeld zware voorwerpen vallen, een tractor over je voet rijdt of als je op iets scherps gaat staan. Bij de dierengroep kan bijvoorbeeld een ezel per ongeluk op je voet gaan staan.

Kettingzaag

Waar veilige kleding ook heel belangrijk is? Bij het werken met de kettingzaag. Je mag alleen met de kettingzaag werken als je hiervoor een diploma hebt. Als je werkt met de kettingzaag, dan moet je beschermende kleding aan. Op de Hoeve is speciale kleding aanwezig en verplicht. Er is een zaagbroek en een helm met gelaat-/gehoorbescherming. Ook zijn er handschoenen en draag je veiligheidsschoenen. De zaagbroek beschermt tegen verwondingen van de kettingzaag en rondvliegende stenen en gruis bij het bosmaaien. De broek is gevuld met vezels en heeft verstevigingen op bepaalde plekken. Als de draaiende ketting per ongeluk tegen deze broek aan zou komen, dan gaan de vezels in de ketting zitten waardoor de ketting vastloopt en de motor afslaat. Zo gebeuren er geen ongelukken. Dat is wel zo veilig.

Kloven is een hele kunst

Samen met het Geldersch Landschap & Kasteelen zorgen we ook voor veiligheid in het bos rondom de Hoeve: samen worden vallende takken verzameld en gezaagd. De op maat gezaagde houtblokken worden door onder andere deelnemer Erik gekloofd. Wat is kloven eigenlijk? Kloven van hout is het verwerken van de stam van de boom tot kleinere stukken (haard)hout. Meestal kloof je net gezaagd hout, want vers hout splijt makkelijker. Erik weet alles van kloven, maar hoe komt dat? En hoe doe je dat op een veilige manier?

Van zijn moeder geleerd

Erik heeft het houthakken vroeger van zijn moeder geleerd in de grote tuin om zijn huis. Bij de scouting werd hij er nog beter in, om vervolgens op de Hoeve een echte expert te worden. Wat is volgens Erik de truc? Erik legt uit: "Gebruik een kloofbijl, want die is wat zwaarder. Ga stevig staan met je benen uit elkaar. Je hoeft niet eens zo sterk te zijn om het te kunnen; de bijl moet scherp zijn; deze doet het werk." Bij kloven is het belangrijk dat je veilig werkt. Draag handschoenen, een veiligheidsbril (tegen splinters in je ogen) en werkschoenen. Zorg ervoor dat je niet te dicht bij andere mensen staat. Controleer regelmatig of de bijl nog goed scherp is en zet het houtblok stevig neer op het hakblok.

Zweetdruppel

Erik komt vier dagen per week naar Hoeve Klein Mariëndaal. Hij kwam altijd met de fiets vanuit het centrum van Arnhem – waar hij woont –, maar helaas is zijn fiets uit elkaar gevallen. Nu komt hij met de bus. Soms is Erik de hele middag aan het kloven. De zweetdruppels staan dan op zijn voorhoofd. Sinds kort heeft Erik een grote box bij zich. Met muziek erbij vindt hij het werk net iets leuker worden. Je kan altijd bij hem een muziekje aanvragen. Erik is blij dat hij op de Hoeve werkt, want hij vindt het een fijne plek, mooi groen allemaal en sinds een tijdje is het eten lekkerder geworden, daar is hij ook heel blij mee.

Erik met handschoenen, veiligheidsbril en werkschoenen aan in actie.

Erik: 'Met muziek erbij is het leuker.'

Nummer 11!

Sinds winter 2017 maken we 1 à 2 keer per jaar het Hoefijzer. Dit is de 11e keer dat het Hoefijzer gemaakt is. Rens (zie achterkant van dit nummer) is de oprichter van het blad en is nog steeds zeer betrokken bij het blad. Het Hoefijzer is het blad van en voor iedereen die betrokken is bij ons (Stichting Hoeve Klein Mariëndaal), maar vooral voor de deelnemer, die zo trots het thuisfront met behulp van tekst en foto's mee kan nemen naar zijn werkplek/ dagbestedingsplek. Je vindt hierin verhalen over alle werkgebieden, afgewisseld met nadere kennismakingen, een leuk verhaal en een kleurplaat of puzzel. Zou jij ook een keer in het Hoefijzer willen staan? Laat het dan weten aan een van de redactieleden.

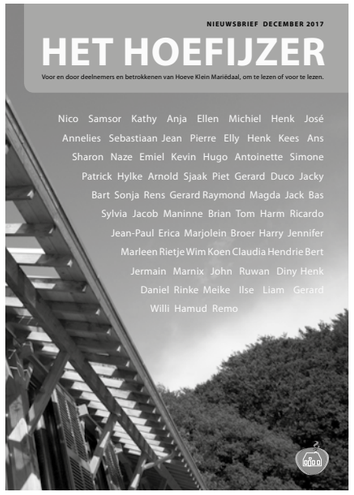

winter 2017

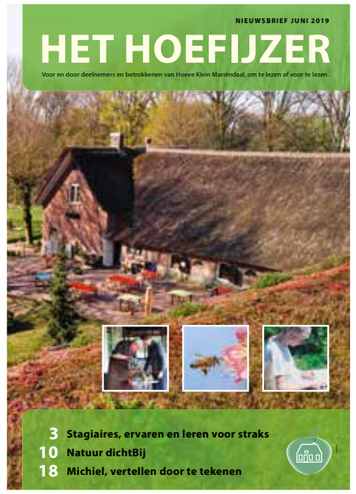

zomer 2019

zomer 2020

zomer 2021

winter 2022

winter 2023

winter 2018

winter 2019

winter 2020

zomer 2022

zomer 2023

Wil jij in het volgende Hoefijzer staan?

Natuurbeleving | *tekst & foto's Rens*

Actieve rust

Karel aan het werk met een portret van Rembrandt.

Van negen tot vier uur heerst er in en om het voorhuis van de Hoeve een weldadige ontspanning. De ruimte is niet groot, maar de acht deelnemers van de verschillende belevingsgroepen vullen deze met gezelligheid, ontspanning en relaxte activiteiten.

Buiten kun je lekker bezig zijn in de bloemen- en fruittuin met schoffelen, wieden en plukken. Binnen (en bij mooi weer buiten) wordt er muziek geluisterd, voorgelezen of gewerkt aan kunstwerkjes. Zo ontstaat er voor iedereen een fijne sfeer.

Enthousiaste stagiaire

Naast de begeleiding van Christina, Hester en Nina en de hulp van vrijwilligers, is er ook dit jaar de begeleiding van een enthousiaste stagiaire, Lara. Zij volgt de opleiding maatschappelijke zorg op het MBO en is bezig met haar examenjaar. De eerste vier jaar liep ze stage bij het Arnhemse verzorgingshuis Insula Dei. Daar was ze vooral bezig met huishoudelijke activiteiten en lichamelijke verzorging zoals het wassen van bewoners. "Hier op de Hoeve is het heel anders, het is veel persoonlijker. Ik heb hier contact met de mensen, met de een iets meer dan met de ander, maar ik leer de mensen kennen, met hen om te gaan en te reageren. Al met al is het voor mij een fijne stageplek."

Goed naar de zin

Nadat in het voorjaar de andere locatie van de natuurbelevingsgroep ('t Heidehuis) ophield te bestaan, kwamen deelnemers daarvan naar Hoeve Klein Mariëndaal. Dat was even wennen, maar nu heeft iedereen het goed naar de zin. Eén van die deelnemers is Karel. Na de overstap van 't Heidehuis voelt hij zich op de Hoeve op zijn plek. De Hoeve voelt voor Karel als een vertrouwde omgeving. Hij heeft vasculaire dementie, dat is één van de meest voorkomende soorten van dementie. De ziekte wordt veroorzaakt door problemen in de doorbloeding van de hersenen. Bij één op de zes mensen met dementie is vaatschade de hoofdoorzaak.

Werken met beeldende vormen

Karel vertelt graag over zijn leven. Ooit was hij tandarts maar door een medische reden moest hij na 15 jaar daarmee stoppen. Hij ging echter niet niks doen en werd actief bij verschillende maatschappelijke organisaties zoals het Rode Kruis. Ook was Karel betrokken bij de organisatie van de Paralympische spelen in 1980 op het sportcentrum Papendal bij Arnhem.

Als je je op je plek voelt, is er ruimte om meer jezelf te zijn. Om tafel met de senioren van de donderdag.

Karel vindt het werken met beeldende vormen geweldig. Dat blijkt wel uit de afbeelding. Wat een prachtig resultaat.

GPS-tracker

Sommige senioren bij de Natuurbeleving nemen zelf een GPS-tracker mee naar de zorgboerderij. Mochten zij ronddwalen op ons terrein, de weg kwijt raken en van het terrein aflopen, dan kunnen ze daardoor gemakkelijk door het thuisfront weer gevonden worden. Dit geeft de senior een veilig en onafhankelijk gevoel.

Theeschenkerij | *tekst team Theeschenkerij | foto's Susan*

Groen licht voor onze verbouwing

Sharif en Duco proberen het nieuwe koffiezetapparaat uit.

Het einde van het jaar komt in zicht en wat hebben we hard gewerkt met z'n allen! Steeds meer gasten vinden de weg naar onze Theeschenkerij. Na veel rekenwerk, passen en meten is het eindelijk zover: we mogen gaan verbouwen in 2024.

We gaan het magazijn, de keuken en het restaurantgedeelte aanpakken. We zijn nu bezig met het aanvragen van de benodigde vergunningen, het zoeken van de aannemer en hoe we het gaan doen tijdens de verbouwing. Gaan we helemaal dicht of kunnen we sommige werkzaamheden en activiteiten blijven bieden voor deelnemers en gasten? Dat vraagt nog veel tijd, voorbereiding en aandacht.

Veilig en hygiënisch

Belangrijke punten voor de Theeschenkerij zijn:

- Hoe krijgen we meer ruimte in onze Theeschenkerij, zodat iedereen een fijne werkplek heeft zonder elkaar de hele tijd in de weg te lopen?
- Hoe kunnen we veilig en hygiënisch werken in onze Theeschenkerij?
- Hoe kunnen we de ruimte van de Theeschenkerij zo goed mogelijk gebruiken?

In de keuken werken we soms met veel mensen tegelijk. Dat is krap. We lopen vaak met kratten, bakken en dienbladen vlak langs elkaar heen. Dat is niet fijn en veilig.
De afwashoek wordt verplaatst naar het voorraadhok achterin de Theeschenkerij. Zo wordt de afwas gescheiden van de keukenvoorbereidingen, het koken en het bakken. Dat is een mooie vooruitgang. Daardoor zullen we meer ruimte krijgen in de keuken om goed te kunnen werken.

Nieuwe apparaten

De afgelopen tijd hebben we al diverse apparaten vervangen, omdat ze eerder kapot gingen dan we hoopten. De oven, vaatwasser, koelkasten en vriezers zijn inmiddels vernieuwd. Als klap op de vuurpijl staat er nu een nieuw koffiezetapparaat in de Theeschenkerij! Deze nieuwe apparaten verbruiken natuurlijk veel minder energie. Ze zijn ook zuiniger en veiliger dan de oude apparaten die we hadden. Deze apparaten komen straks weer terug in de verbouwde Theeschenkerij.

Vliering

Om meer ruimte te krijgen, komt er een trap in de Theeschenkerij. Zo kunnen we gebruik maken van de vliering boven de keuken. Alle medewerkers kunnen daar straks hun spullen opbergen en er komt een extra toilet. Zo blijft de gang tussen de keuken naar de nieuwe afwasruimte leeg. Dat is ook belangrijk voor de brandveiligheid.

We houden jullie op de hoogte wanneer er meer nieuws is over de verbouwing van de Theeschenkerij. We hebben er zin in!

Tom laat de nieuwe koelapparaten in het voorraadhok zien.

Tom: 'Heel blij met de mooie, nieuwe apparaten.'

Het thema uitgewerkt...

Op onze zorgboerderij komt veiligheid op allerlei gebieden voor. We laten hier een paar voorbeelden zien, maar er zijn er echt nog veeeeeeel meer.

Vertrouwenspersonen

We proberen een zo veilig mogelijke zorgboerderij te zijn. Waar iedereen kan zijn wie je zou willen zijn. Voel je je op de boerderij wel eens: Boos? Verdrietig? Bang?

Dan kun je erover praten met een begeleider of teamleider. Maar durf je dat niet of kan je dat op de Hoeve niet vertellen? Dan kun je bij een vertrouwenspersoon terecht! Je gaat samen met de vertrouwenspersoon in gesprek. Onze twee vertrouwenspersonen zijn Rini Storm en Hanneke Span.

Rini Storm

Hanneke Span

Rini en Hanneke zijn bereikbaar via vertrouwenspersoon@hoevekleinmariendaal.nl. Kun je niet mailen? Vraag gerust hun telefoonnummer via kantoor. Als je een mail stuurt en aangeeft met wie je het liefst contact hebt (inclusief eventueel je eigen telefoonnummer), dan neemt Rini of Hanneke contact met je op.

Ontruimingsoefening

Gelukkig is een ontruiming wegens een echte brand nog nooit nodig geweest bij de Hoeve. Maar voor de veiligheid oefenen we minimaal éénmaal per jaar wat we moeten doen als er ergens een brandje ontstaat.

Het is natuurlijk heel belangrijk dat we dan kalm blijven en niet in paniek raken. Daarnaast moet iedereen zo snel mogelijk naar de verzamelplaats komen zodat we weten of alle aanwezigen veilig zijn. Weet je waar deze is?

Onze VERZAMELPLAATS is bij het KIPPENHOK.

Werkschoenen

Werk je op de tuin of met de dieren, dan is het belangrijk dat je veiligheidsschoenen (S3) draagt.

Deze schoenen hebben een beschermneus die de voorvoet beschermt tegen beschadiging als er iets zwaars of scherps op je voet valt, of een ezel op je voet trapt.

Daarnaast zijn het stevige schoenen met een goed profiel. Dat is niet alleen fijn voor je voeten en enkels, je hebt daardoor ook meer grip op de grond.

Zoönosen

Dieren kunnen een klein deel van infectieziekten op mensen overbrengen. Dat noemen ze de ‘zoönosen’. Daarom is het heel belangrijk dat je altijd je handen met zeep wast nadat je de dieren hebt aangeraakt of gevoerd.

Gebruik mobiele telefoon

Voor een aantal deelnemers voelt de aanwezigheid van mobiele telefoons als onveilig. Zij vinden het niet fijn als er foto’s of filmpjes van hen worden gemaakt. Daarom hebben we de volgende afspraken gemaakt:

- Het gebruik van de telefoon is alleen toegestaan tijdens de pauzes, tenzij er toestemming is van de begeleider omdat je een belangrijk telefoontje moet plegen.
- Foto’s en filmpjes maken van andere deelnemers is zonder uitdrukkelijke toestemming niet toegestaan.

Verhaal | *Rens*

Ook als je anders bent!

Het is vaak een drukte van belang in het dierenbos. De vogels vliegen bijvoorbeeld af en aan naar de wereld buiten het bos. Vaak komen ze daarna bij de boom van Uil om te melden dat ze weer een dier hebben gevonden dat het moeilijk heeft.

Zo komt Kraai op een avond vertellen dat ze een dier hebben gevonden dat nog nooit in het bos was geweest. Als Uil aanhoort hoe het dier eruit ziet, weet hij meteen dat het een giraf is. “Die hebben van die mooie lange nekken”, zegt hij. Kraai antwoordt: “Ja, maar dan is dát het wat deze giraf juist niet heeft. Ze heeft een korte nek en wordt vaak uitgelachen en gepest omdat ze niet bij de takken van de bomen kan komen. Ze loopt alleen aan de rand van de groep en moet eten van de restjes die de andere giraffen laten vallen.” Uil knikt en zegt dat Kraai maar snel naar het dierenbos moet komen.

De vogels vliegen de volgende ochtend snel naar de groep giraffen. Als ze daar aankomen, vliegt Kraai naar de giraf met de korte nek. De andere vogels vliegen naar de andere giraffen en ze beginnen té hard te tsjilpen, te zingen en te roepen langs de nekken van de giraffen. “Kom maar met ons mee”, zegt Kraai tegen de giraf met de korte nek.

Als ze in het grote bos aankomen, wordt Giraf vrolijk en vriendelijk begroet. Ook Uil heet haar welkom. Uil kijkt Giraf eens aan, denkt even na en zegt dan: “Tja..., ook bij ons zitten de lekkerste blaadjes hoog in de bomen, maar daar weet ik wel een oplossing voor. Ik zal aan de knaagdieren vragen of ze, als jij honger hebt, naar de hoge takken van de boom klimmen en dan wat volle takken afknagen zodat je rustig kunt eten.”

Giraf kon meteen met de hamsters, chinchilla’s en andere knaagdieren mee. En ze keek heel vrolijk en tevreden terwijl ze van de verse boomblaadjes at. Tegelijkertijd vlogen de vogels naar de giraffen buiten het bos om ze duidelijk te maken dat ze vriendelijker moeten zijn naar de giraf met de korte nek.

Kerstpuzzel | *tekening André*

Verbind de cijfers met elkaar

De vrijwilliger *In deze rubriek willen we graag de vele vrijwilligers (ongeveer 50) die actief zijn bij onze Stichting in het zonnetje zetten. De inzet en het enthousiasme van alle vrijwilligers waarderen wij enorm. Deze keer speciale aandacht voor onze vrijwilliger Rens.*

Van vele markten thuis

Pas op voor je hoofd, Rens!

In 2009 werd ik na een heftig conflict op mijn toenmalige werk ontslagen. Ook in de thuissituatie ging het vaak niet goed door toestanden die ik maakte in ons gezin. Het was al lang duidelijk dat er iets niet klopte in mijn doen en laten; na vroegere opnames in de psychiatrie was er weinig verandering.

Er kwam een uitgebreid onderzoek waaruit bleek dat ik iemand ben met autisme. Het klinkt misschien raar, maar ik was blij omdat het duidelijk maakte dat het vele onvermogen een oorzaak had. Alles viel op z'n plek. Ik kreeg vanaf dat moment hulp en adviezen om als het ware een nieuw leven te beginnen.

Veilige werkplek

Het advies om een veilige werkplek te vinden, nam ik ter harte. Zo kwam ik in 2011 terecht bij Hoeve Klein Mariëndaal. Vanaf het eerste moment had ik het hier naar mijn zin. Het was een mooie uitdaging om iets nieuws te beginnen met aardige mededeelnemers en vriendelijke begeleiders: Willem en Ivo.

Van tuin en dier, van afwasser tot Hoefijzer

Er was veel te doen. De tuin die werd opgezet, de dieren die kwamen, en de oude kapschuur en de boerderij die werden veranderd in prachtige gebouwen. Ik maakte de overstap naar de theeschenkerij en heb daar tot eind 2015 met plezier als afwasser gewerkt. Het leuke is dat ik de laatste twee jaar als vrijwilliger op zaterdag de afwas doe met hardwerkende en vriendelijke weekendkrachten.
In 2017 begon ik met het maken van het Hoefijzer. Doordat ik vroeger bij posterclub Loesje werkte, heb ik daar veel plezier mee.

Natuurbelevingsgroep

En nu ben ik alweer een tijd vrijwilliger bij de natuurbelevingsgroep. Het er mogen zijn voor en bij mensen met beginnende dementie, is heel inspirerend. Ik heb vaak fijne gesprekken met de deelnemers tijdens de wandelingen en bewonder de prachtige resultaten van het beeldend werk.

Rens: 'Het er met elkaar mogen zijn op deze warme plek vind ik een groot genoegen.'

Hoeve Klein Mariëndaal
Stichting Hoeve Klein Mariëndaal
Diependalseweg 4, 6813 GE Arnhem (026) 333 25 32
info@hoevekleinmariendaal.nl www.hoevekleinmariendaal.nl